

af Lønningsloven — som jo maa komme efter faa eller flere Aars Forløb —, kan Tanken igen tages op til Overvejelse og muligvis da med bedre Udsigt til at blive gennemført.

Det var navnlig det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen), som ud fra sine Betragtninger angaaende den bevægelige Løn talte meget stærkt mod det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem ser nu efter min Formening for mørkt paa Forholdene. Jeg haaber ikke, at vi Løbet af nogle faa Aar skulde komme ned paa et Prisniveau, som kun var $\frac{1}{3}$ af det nuværende. Saa galt gaar det heldigvis ikke, haaber jeg da. Men der er jo Sandsynlighed for, at Niveauet vil gaa nedad; det er vi slet ikke blinde for. Det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke give sin Stemme til et Lovforslag, som bandt Staten til en forøget Udgift paa over 60 Mill. Kr. Men det gør Lovforslaget heller ikke, thi det er jo saa, at Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget i alt væsentligt svarer til den Udgiftsførelse, som Staten vil faa ved Gennemførelsen af Lønningsloven i Forhold til Udgiften før Krigen. Den bliver altsaa ikke bundet til større Udgift efter dette Lovforslag, end at vi, hvis Konjunkturerna gaar nedad, kan komme tilbage til omtrent det samme som før Krigen. Det ærede Medlem fra Kellerup regner forkert her. Det ærede Medlem sagde, at der staar i Indstillingen, at naar vi naar ned til samme Niveau for Varepriserne som i 1916, vil Dyrtidstillæget være forsvundet, og det var alt for lidt at regne med det daværende Prisniveau. Det ærede Medlem nævnedes, at Rug den Gang stod i 22 Kr. pr. Td., og vi var ikke ret meget over den Pris nu. Men dér har det ærede Medlem set aldeles forkert, thi Pristallet fra 1916 er ikke beregnet efter en Rugpris af 22 Kr. pr. Td., det er beregnet efter den Pris, som Brødet koster, og Bagerne giver, saa vidt jeg husker, ikke mere end 7—8 Kr. pr. Td. af den Rug, som de bager til Brød. Det er altsaa i visse Retninger fejle Forudsætninger, det ærede Medlem er gaaet ud fra. Men det ærede Medlem forpligter sig, som sagt, heller ikke ved dette Lovforslag til en forøget Udgift for Statskassen af over 60 Mill. Kr. ud i Fremtiden, thi imellem 50 og 60 Mill. Kr. vil, hvis Konjunkturerna gaar ned, forsvinde af sig selv ifølge Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) sagde i den første Halvdel af sin Tale nogle meget fornuftige Ord, som Finansministeren ogsaa har henvist til. Jeg var glad ved at høre disse Ord og vilde

have ønsket, at Slutningen havde været lige saa god. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa de mange og store Fordele, som er forbundne med at være fast ansat Stats-tjenestemand fremfor at have løst Arbejde i de frie Erhverv, hvor saa mange Forhold, som man ikke kan se bort fra, spiller ind og i høj Grad forringer Vilkaarene for de paa-gældende Arbejdere. Men det ærede Medlem gik derefter over til andre Betragtninger og talte om, at der burde ske Forhøjelser for adskillige Lønnings Vedkommende. Jeg vil, som jeg sagde straks ved denne For-handlings Begyndelse, advare imod at stille Krav i denne Retning, og jeg tror, at det, som vi er naaet til, i alt væsentligt er det yderste, som Statens Ydeevne vil være i Stand til at bære. Det ærede Medlem stillede nogle Betragtninger op, som jeg syntes var noget for smarte. Han opstillede den Beregning, at Tjenestemændene vilde blive daarligere stillet næste Aar, end de er i Aar. Beregningen var i og for sig forkert, da der er adskillige Ting, han ikke har regnet med. Han havde saaledes glemt at trække den ekstra Kvartalsgodtgørelse fra, som Tjenestemændene har faaet. Men selv om han havde Ret i, at de fik nogle Kroner mere i Aar end næste Aar, vil det kun sige eet, nemlig at vi har været kulante overfor Tjenestemændene ved det Lovforslag, vi vedtog i Gaar angaaende det ekstra Dyrtidstillæg eller Konjunkturtillæg. For-maalet var ene det — og det ved det ærede Medlem — at dække de mulige Krav, som man mente, Tjenestemændene kunde have paa, at det nuværende Forslag om Lønninger skulde have tilbagevirkende Kraft fra 1. April. Dette kunde ikke gøres, fordi det var teknisk og praktisk umuligt. Til Erstatning udarbejdede vi det Forslag, der blev vedtaget i Gaar, og som skulde bevirke, at Tjenestemændene ikke led noget Tab. Hvis vi ved disse Beregninger og ved Gennemførelsen af den nævnte Lov har været for kulante, saaledes at enkelte Tje-nestemænd faar mere, end hvis Lønnings-loven havde faaet tilbagevirkende Kraft, er det en noget hasarderet Paastand af det ærede Medlem at hævde, at det skulde kunne danne Grundlaget for et berettiget Krav fra vedkommende Tjenestemænds Side: Hør lidt Folk, nu har I været saa overdrevent gode i dette Aar, givet mere, end vi egentlig havde Krav paa, vil I saa ikke være saa venlige at honorere det frem-tidig! Jeg mener, at der ikke ligger noget som helst berettiget Krav deri. Jeg er ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil komme til at